

Tuần Báo Vô Vi

15 tháng 12 năm 2024

Số 738

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Làm sao quản lý lục căn lục trần được ?
- 2) Niệm Phật khai triển nguyên lý của Trời Đất, có thể cứu lục căn lục trần thoát nạn không ?
- 3) Ốc người khoa học khám phá ra có bao nhiêu tế bào?
- 4) Tự ái do đâu sanh ra ?
- 5) Sự tham muốn do đâu mà có ?
- 6) Chuyện Trời Đất làm là chuyện gì ?
- 7) Ai ai cũng sợ chết tại sao ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

1) Montréal, 19/07/97 1:15 AM Hỏi: <i>Làm sao quản lý lục căn lục trần được ?</i> Đáp: Thừa muốn quản lý lục căn lục trần thì phải dốc lòng thực hiện Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, tức là luồng điện trung tim bộ đầu càng ngày càng nhẹ thì mới thấy rõ lục căn lục trần, lúc ấy mới giảng cho chúng nó hiểu được nguyên lý của Trời Đất mà tu theo chủ nhưn ông tức là phần hồn, không giám làm điều sai quấy phá hoại tâm thân. Kệ : Tu hành đồng nhịp từ ngoài trong Chẳng có lỗi thôi sống một lòng Uyển chuyển tâm thành theo điện giới Thực hành rất ráo chẳng lo phòng.	2) Montréal, 20/07/97 1:15 AM Hỏi: <i>Niệm Phật khai triển nguyên lý của Trời Đất, có thể cứu lục căn lục trần thoát nạn không ?</i> Đáp: Thừa siêng năng niệm Nam Mô A Di Đà Phật bằng cách co lưỡi răng kẻ răng, chấn động trong nội thức sẽ khôi phục và quý không nhẹ nhàng. Kệ : Thực hành từ tối đến sáng choang Khai mở tâm linh rất dịu dàng Mối đạo tình đời không dấy động Quy y Phật Pháp trí tâm an.
3) Montréal, 21/07/97 4:00 AM Hỏi: <i>Óc người khoa học khám phá ra có bao nhiêu tế bào ?</i> Đáp: Óc người khoa học khám phá ra có cả 100 tỷ tế bào, có thể phát triển đến vô cùng, làm người biết được điều này không chịu tận dụng khối óc để tiến hóa thì rất uổng. Kệ : Dừng hành phát triển trí tâm nhanh Đạt giới minh tâm tự thực hành Chẳng có lụy phiền tâm chẳng động Thực hành tiến hóa chẳng còn tranh.	4) Montréal, 22/07/97 1:45 AM Hỏi: <i>Tự ái do đâu sanh ra ?</i> Đáp: Thừa tự ái do tánh thị phi, hay muốn biết chuyện người khác, chuyện chính mình không muốn ai biết, xấu tánh, tưởng làm là mình giỏi hơn hết. Kệ : Thị phi lại muốn làm thầy đồ Chỉ vẽ lung tung tạo trận đồ Tha thiết không thành sanh đồ vỡ Tánh hư tật xấu lại hồ đồ.

5) Atlantic city, 23/07/97 2:45 AM Hỏi: Sự tham muốn do đâu mà có ? Đáp: Thừa do sự tham dục tạo thành một tập quán ràng buộc tâm thức sân si và eo hẹp rất khó mở thức hòa đồng, thiếu dũng mãnh và thiếu tự tin. Kệ : Thực hành sáng suốt tự tâm mình Giải quyết hành trình tự cứu mình Phật Pháp quân bình trong ý thức Quý yêu muôn loại tự mình mình.	6) Olympia, 24/07/97 6:35 AM , Thiền viện Nhẫn Hòa Hỏi: Chuyện Trời Đất làm là chuyện gì ? Đáp: Thừa chuyện Trời Đất làm là không lo mà có, không làm mà thành, trong luật tự nhiên và hôn nhiên là vậy. Mọi người tự phát tâm và không cần tính toán, thì mới thấy được uy lực của Thượng Đế. Người tu thanh tịnh thì mới thấy rõ mọi sự cũng sẽ trở về không, luôn luôn cảm thức được cõi vô cùng là vậy. Kệ : Xa xưa vẫn có vẫn như nay Thay đổi bề ngoài chẳng đổi thay Tâm tu có sẵn duyên tự tiến Mất đời hiểu được vẫn còn may.
7) Olympia, 25/07/97 2:00 AM Hỏi: Ai ai cũng sợ chết tại sao ? Đáp: Thừa ai ai cũng sợ chết vì chưa hiểu được luật tiến hóa của Trời Đất. Đối với người tu thiền tự khai thác được sự thanh tịnh nhiên hậu mới mình cảm sự tiến hóa linh động của Trời Đất, bằng lòng hành và tiến thì sẽ không có sự lo âu động loạn đó. Kệ : Tự mình phát triển chẳng lo âu Trí tuệ thông minh chẳng có sầu Sáng suốt quy nguyên đường Phật Pháp Thực hành thanh tịnh tiến bền lâu.	

Chào Mừng Ngày Giáng Sinh Độ Đời Của
Đức Thầy Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên
20 tháng 12 năm 1923

Kính thưa toàn thể quý bạn đạo,

Cứ mỗi độ Đông về, chúng ta nhớ đến sinh nhật của Đức Thầy **20 tháng 12**, bạn đạo Vô Vi khắp nơi trên thế giới vui mừng đón chào ngày Lễ Sinh Nhật của Đức Thầy kính yêu. Năm nay mặc dù Đức Thầy không còn hiện hữu trên mặt hữu vi, nhưng đối với Vô Vi, Đức Thầy vẫn luôn luôn trực tiếp quang chiếu làm việc theo lời di chúc quý báu Đức Thầy đã để lại.

Nhân dịp này, chúng tôi thiết tha kêu gọi tất cả bạn đạo Vô Vi trên thế giới hãy cùng nhau ghi nhớ và hân hoan hạnh phúc chào mừng ngày Giáng Sinh độ đời của Đức Thầy kính yêu. Đây cũng là cơ duyên cho huynh đệ tứ muội quây quần chung vui, học hỏi và chia sẻ kinh nghiệm tu học trong tinh thần thương yêu tha thứ. Cũng trong cơ hội này, anh em trên dưới một lòng, theo đường hướng vạch sẵn của Đức Thầy, kế hoạch trật tự duy trì và phát dương một cách trung thực những gì Đức Thầy đã chuẩn bị và để lại cho nhân sinh.

Chúng tôi kính chúc tất cả quý bạn đạo được hưởng trọn niềm vui và hạnh phúc nhân ngày Giáng Sinh độ đời của Đức Thầy.

Nay kính,
Ban Biên Tập “Tuần Báo Vô Vi”

53 CHƠN KINH

Chơn Kinh 17

Còn mê vì bởi tâm chưa sạch
Mến tiếc tham lam tạo đủ điều
Khó khổ không hay tâm tạo động
Mê làm loạn thuyết chẳng còn siêu

“Còn mê vì bởi tâm chưa sạch”:

Con người sống không dứt khoát thì cái tâm nó còn mê, tâm nó chưa sạch, yếu ớt và không tự chủ được.

“Mến tiếc tham lam tạo đủ điều”:

Căn bản của con người: mến tiếc và tham lam bày ra đủ chuyện.

“Khó khổ không hay tâm tạo động”:

Cái chuyện khổ sẽ xảy ra nếu chúng ta còn mê tiền, mê tình, lường gạt lấy chính mình, tâm chưa sạch. “*Khó khổ không hay*”, chuyện khổ nó sẽ đến với chính mình mà không biết. “*Tâm tạo động*”, tới tuổi già rồi mới biết mình đã hại mình, chẳng có ai hại mình.

“Mê làm loạn thuyết chẳng còn siêu”:

“*Mê làm*”, tưởng làm đường đó là đường phát triển kết quả tốt đẹp cho chính mình và cho người khác, vì mê làm chớ không sáng suốt. “*Loạn thuyết chẳng còn siêu*”, nói bậy nói bạ, không biết giá trị siêu nhiên của chính mình là thanh

tịnh cứu độ, mới là thật sự là cứu độ. Còn áp dụng lý thuyết này với lý thuyết kia, đường lối này đường lối kia đường lối nọ cũng là tự gặt trong cái mê làm mà thôi!

Người đời sống trong ảo ảnh mê làm suốt kiếp, không biết chính mình là ai. Cho nên, tham sống sợ chết. Sợ chết, nhưng mà phải chết. Lúc đó không biết làm cách gì để cứu mình. Cho nên, địa ngục đâu có mở cửa, đâm đầu xuống địa ngục rồi ngồi đó than khóc, ai giúp mình? Vì tội mình làm, thấy rõ ràng, phải chịu trong cái hoàn cảnh khổ cực đó. Lúc sanh tiền còn sống hại người này, hại người kia, mưu mô lường gạt người này, mưu mô lường gạt người kia, rốt cuộc là chỉ gặt mình mà thôi. Tương lai chết rồi phần hồn thiếu muôn bề không phát triển được. Cái gì cũng thiếu thốn, mất trật tự. Chính mình đã làm cho mình mất trật tự cho nên gây khổ suốt kiếp này tới kiếp kia, kiếp nọ. Cho nên, thú vật: con trâu, bò này kia phải làm nhiều kiếp như vậy mới chuộc được tội của chính mình. Xương da thịt đều cống hiến hoàn lại. Cũng như ở thế gian mình gạt người ta một xu thì tương lai phải trả đầy đủ. Cái luật nhân quả rất rõ rệt, không có thể che mắt người phạm được. Mánh lối đủ chuyện mà rốt cuộc

là mình khổ mà thôi. Cho nên người đời hiểu được điều này nên thức tâm lo tu sửa lấy chính mình. Bản thân bất ổn là tại mình hại mình, có một đường lối không sáng suốt đâm đầu thực thi vào cõi âm và không phát triển được. Đã tăm tối, lại càng tăm tối thêm. Hồn vía không phân minh được. Lục căn lục trần không

giải tỏa phát triển được thì phải chấp nhận cái cảnh luân hồi ở kỳ tới và sự đau khổ ở kỳ này phải có.

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 20 tháng 06 năm 1971

Nhập định tham thiền tự tiến tu
Điển thông tâm toại chí không lùi
Thanh bình tam giới đồng luân chuyển
Khắc khổ gắng tu tự đắp bù.

Nhơn sanh chấp nể thành mù,
Khó mà diệt được thân tù đang mang.
Miệng hô Phật thế đôi đàng,
Tâm không dẹp dọn mở màn quang minh.
Chạy theo ngoại cảnh si tình,
Bất minh nội bộ thân hình dử dang.
Muốn lên đến cảnh thiên đàng,
Giao du thỏa mãn mới an tâm lòng.
Nhưng không chịu sửa điển vòng,
Chỉ theo luồng điển tham tông thế sanh.
Tu không thức giác tự hành,
Chỉ lo theo họ tranh giành vị ngôi.
Lắm khi xét thấy mình tội,
Mình không hiểu đạo nói tao là thầy.
Miệng kinh lắm nhảm suốt ngày,
Kêu tên Phật Thích, đó đây chẳng tường.
Phật không rảnh đến mở đường,
Nhưng ta phải đến mới tường thiệt hư.
Chớ nên ỷ lại biếng lười,
Rước thêm đau khổ tâm người bất an.
Khai thông sung sướng hơn vàng,
Thế gian muốn đổi chẳng màng đổi thay.
Điển thông lại thấy hăng say,
Ngày ngày tự tiến tự bày sửa tu.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

NHÂN GIAN DU KÍ

THÁNH HIỀN ĐƯỜNG

Dịch Giả: *Đào Mộng Nam*

Nhân Gian Du Kí nguyên bản viết bằng chữ Nho do Thánh Hiền Đường ở Đài Trung thuộc Đài Loan phụ đồng. Trước tác đăng tải trên bán nguyệt san Thánh Hiền và ấn tống lần thứ nhất năm 1982. Hội Ái Hữu Vô Vi được phép phiên dịch năm 1982 và phổ biến năm 1984.

HỒI BẢY

CHÓN NHÂN GIAN,

CHÚNG SINH TU TRÌ GIEO NHÂN ĐẠO

CÔI PHẬT TRỜI,

HÀNH GIÁ THANH TỊNH LUYỆN TÍNH LINH

Phật Sống Tế Công

Giáng ngày 29 tháng 10 năm Tân Dậu (1981)

Thơ

Tu đạo vô kì bản tự nhiên

Nhất tính viên minh dưỡng tính thiên

Tự cổ hành trì vô tiếp kính

Thủ trú bản lai kết Phật duyên.

Dịch

Tu đạo chớ lo kể tự nhiên

Tính luôn tròn sáng dưỡng hồn Tiên

Ngày xưa tu tập cần trì chí

Nguồn cội giữ bền kết Phật duyên.

Tế Phật: Ngày nay tu đạo, thật chẳng còn lạ lùng, song lại có người chỉ muốn tu mau nên cố tình chạy đuổi, nhưng càng đi gấp, đường càng xa cách thêm, nguyên nhân bởi tại đâu? Đều do tự mình đi lạc vào đường bàng môn tả đạo, nên càng tu càng mê đó là tất cả lí do chính.

Thái Sinh: Thừa lời dạy của ân sư rất đúng, cửa đạo lớn luôn luôn rộng mở chẳng thềm vào, đạo nhỏ cửa đóng then cài người ta lại chui luôn kẽ vách.

Tế Phật: Ha ha, đạo lớn quá xa, đạo nhỏ quá gần, kẻ theo tiểu đạo bàng môn, cuối

cùng đường cụt cửa đóng, để rồi miễn cưỡng quay đầu trở lại.

Thái Sinh: Mong rằng như vậy.

Tế Phật: Hãy chuẩn bị văn du viết sách, mau lên đài sen.

Thái Sinh: Thưa vâng, con đã sửa soạn xong, kính mời ân sư lên đường.

Tế Phật: Đã tới nơi. Trò ngoan, con hãy mở mắt ra.

Thái Sinh: Phật đài phía trước hào quang chói lòa giống hệt một đạo tràng để nghiên cứu giáo lý cùng hành trì Phật pháp.

Tế Phật: Những hành giả ở đây đều trì trai giới sát, cứu thế độ nhân, vì đạo tận lực hi sinh phục vụ, quả là một gia đình Thần Tiên.

Thái Sinh: Trên lầu có một vị đứng tuổi đang sửa soạn bàn Phật, đúng là chủ nhân của Phật đài này... Hiện tại giáo phái quá

nhiều theo ý ân sư làm cách nào để phân biệt được chân giả?

Tế Phật: Đạo vốn vô đạo, giáo vốn vô giáo, giáo vốn do người bày, đạo do người hành. Công chính hành đạo, đó là chính đạo; giả trá hành đạo, đó là tà đạo. Thời nay muôn vạn pháp môn phát triển mạnh mẽ, có phái ẩn, có phái hiện, có phái nhập thế, có phái xuất thế, tuy tính chất khác biệt, không hoàn toàn giống nhau song các giáo đều lấy sự tu tâm, bổ thí, tôn chỉ cứu nhân độ thế, còn nếu như làm ngược lại tức là xa rời giáo, phản bội đạo. Hư danh sắc tướng đều giả trá, chân chính nguy tạo là đó, chẳng cần để tâm phân biệt, cũng chớ có tranh giành phá phách, được vậy mới đích thực là biết hành đạo, và có công giúp đời vậy.

(còn tiếp)

